



FINANCIJSKA AGENCIJA
RC SPLIT

13 -06- 2014

PREDSTEĆAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPРЕМА ПОСТЕ
KLASA UP-1 110/04/12-01/825
УР. БРОЈ 04-06-14-825-51

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska 6. - 21000 S P L I T

Broj: 14. Stpn-72/2014.

FINANCIJSKA AGENCIJA
- Regionalni centar Zagreb -

10 000 Z A G R E B
Koturaška 43.

U privitku se dostavlja Rješenje Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj: Pž-1872/14., od 19. svibnja 2014. godine, kojim se ukida Rješenje ovog Suda, broj : Stpn-72/2014., od 04. veljače 2014. godine i predmet vraća ovom Sudu na ponovan postupak, sve radi objave na web-stranicama FINANCIJSKE AGENCIJE, analogno članku 66., stavak 11., Zakona o finansijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“, br.: 108/12., 144/12., ZFPPN) i sve u postupku predstečajne nagodbe nad Dužnikom: HOTELI ŽIVOŠĆE, d.d., Živogošće (Općina Podgora), Porat 136. (ex Porat bb.), OIB: 88429213928.,

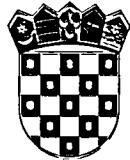
Split, 12. lipnja 2014. godine.



SUDAC:

Jozo Čaleta,

Prilog: kao u tekstu.



Republika Hrvatska
TRGOVACKI SUD U SPILTU
SPLIT
IZ RUKE
09 -06- 2014
Preko pošta
Predano za poštu obliko-pisan, dne...
POŠTA
Društvo za poštovanje i telekomunikacije
Tehničko
R.
N
POTPIŠ

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVACKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

57. Pž-1872/14-3

REPUBLICA HRVATSKA
RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Mirti Matić, u postupku radi sklapanja predstečajne nagodbe nad dužnikom HOTELI ŽIVOGOŠĆE d.d., Živogošće, MBS 060008601, OIB 88429213928, odlučujući o dužnikovoj žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Stpn-125/13 od 4. veljače 2014., 19. svibnja 2014.

r i j e š i o j e

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Stpn-125/13 od 4. veljače 2014. te predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem Trgovački sud u Splitu je odbio odobriti predstečajnu nagodbu sklopljenu kod tog suda 31. siječnja 2014. povodom prijedloga dužnika HOTELI ŽIVOGOŠĆE d.d., Živogošće.

U obrazloženju rješenja navodi se da je dužnik podnio prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe 21. studenoga 2013. na temelju odredbe čl. 66. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13 dalje: ZFPPN). Sud je utvrdio da je rješenjem FINE od 31. listopada 2013. godine, Klasa: UP-I/110/07/12-01/825., Ur.br.: 04-06-13-825-40, utvrđeno kako su za plan financijskog restrukturiranja dužnika glasovali vjerovnici čije tražbine prelaze dvije trećine vrijednosti. Iz sadržaja spisa predmeta vođenog kod Financijske agencije utvrđeno je kako će dužnik utvrđene tražbine vjerovnika, namiriti u iznosima, na način i u rokovima kako je to pobliže navedeno u sklopljenoj predstečajnoj nagodbi. Sud je zakazao ročište radi sklapanja predstečajne nagodbe 31. siječnja 2014. na kojem su svoj pristanak na sklapanje predstečajne nagodbe dali dužnik i na ročištu jedini prisutni vjerovnik: Republika Hrvatska, Ministarstvo finanacija, Porezna uprava, koji je jedini i kod FINE prihvatio plan financijskog restrukturiranja dužnika i čiji broj glasova iznosi preko 2/3 vrijednosti glasova svih vjerovnika utvrđenih tražbina. Zato je sud na ročištu i dopustio sklapanje predstečajne nagodbe, sve u

skladu s čl. 66., st. 8. ZFPPN-a. Međutim, odredbom čl. 66. st. 10. ZFPPN-a, propisano je kako sud, nakon sklopljene predstečajne nagodbe, posebnim rješenjem odobrava sklopljenu predstečajnu nagodbu. U konkretnom slučaju, sadržaj sklopljene predstečajne nagodbe u suprotnost je s pravilima javnog morala, slijedom čega je sud odbio odobrenje sklopljene predstečajne nagodbe. Naime, dužnik je hotelsko poduzeće, dioničko društvo, s materijalnom imovinom velike vrijednosti, pri čemu ima i nematerijalne imovine, gdje posebno treba istaknuti novčanu tražbinu prema Republici Hrvatskoj na temelju ratne štete. Sklopljenom predstečajnom nagodbom dužnik je u obvezi sazvati i održati Glavnu skupštinu društva na kojoj će se donijeti odluka o pojednostavljenom smanjenju temeljnog kapitala, radi pokrića gubitaka, sa sadašnjeg iznosa od 112.021.200,00 kn za iznos od 108.993.600,00 kn na iznos od 3.027.600,00 kn i to smanjenjem nominalne vrijednosti dionica s iznosa od 370,00 kn na iznos od 10,00 kn, uz istovremeno donošenje odluke o povećanju temeljnog kapitala izdavanjem 2.166.000 novih dionica nominalne vrijednosti 10,00 kn, koje bi bile uplaćene u novcu, u iznosu od 21.660.000,00 kn, a isključivo pravo upisa novih dionica i plaćanja istih, ima strateški partner, KHA dva, d.o.o., Zagreb. Navedenim pravnim radnjama, strateški partner KHA dva, d.o.o., postao bi većinski dioničar u dužnika, a Republika Hrvatska je najviše oštećena jer gubi većinski paket dionica dužnika, a posredno i većinski udjel vlasništva u imovini dužnika. Naime, KHA dva, d.o.o., postaje i vlasnikom cjelokupne materijalne i nematerijalne imovine dužnika. S druge strane, vjerovnik Republika Hrvatska, koja je vjerovnik s tražbinom prema dužniku u iznosu od 229.518.105,09 kn, sklopljenom predstečajnom nagodbom pristaje na smanjenje ove svoje tražbine na iznos od 68.861.980,05 kn, u kojem bi se iznosu jednokratno namirila za iznos od 18.924.625,23 kn nakon navedenog povećanja temeljnog kapitala, a preostali iznosi, prema sklopljenoj predstečajnoj nagodbi, Republika Hrvatska naplatila od dužnika u roku od 5 godina, uz jednu godinu počeka, s kamatom od 4,5 % godišnje, plaćanjem u tromjesečnim anuitetima. Time bi KHA dva, imao sedam puta više dionica u temeljnog kapitalu dužnika nego svi dosadašnji dioničari. Osim toga, predstečajnom nagodbom ne ostvaruje se predstečajni cilj predstečajne nagodbe iz t. 2., čl. 20. ZFPPN-a. Naime, prema utvrđenju i shvaćanju vjerovnicima se ne omogućuju povoljniji uvjeti namirenja njihovih tražbina od uvjeta koje bi ostvarili da je protiv dužnika pokrenut stečajni postupak, imajući u veliku vrijednost imovine dužnika i činjenicu kako se sklopljenom predstečajnom nagodbom vjerovnici odriču čak 70 % od svojih utvrđenih tražbina.

Protiv tog rješenja dužnik je podnio žalbu zbog žalbenih razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se zbog ostvarenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka pobijano rješenje preinaci ili ukine i predmet vrati na odlučivanje prvostupanjskom судu pred drugim sucem. U bitnome, navodi da je ostvaren žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka jer rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, a izneseni razlozi su nejasni i proturječni. Prvostupanjski je sud donio odluku o pitanjima izvan sudske nadležnosti o kojima je odlučeno od strane nadležnog tijela u upravnom postupku. Obrazloženje pobijane odluke sadrži dijelove koji su irelevantni za odlučivanje u konkretnom predmetu, pri čemu sud izvodi zaključke koji nisu točni, posebice u dijelu u kojem ocjenjuje da dužnik ima vrijednu imovinu, pri čemu propušta ocijeniti činjenicu da dužnik ostvaruje višegodišnji gubitak u svojem poslovanju zbog čega je, uostalom, i otvoren postupak predstečajne nagodbe. Sud nije bio ovlašten ispitivati tražbine koje su utvrđene u pravomoćno riješenoj upravnoj stvari. Pitanje postotaka otpisanih tražbina,

rokova ispunjenja tražbina obuhvaćenih nagodbom, sud nije smio ponovo preispitivati i ocjenjivati njihovu moralnost i dopuštenost. Pri tome sud nije uzeo u obzir činjenicu da su dužnikove dospjele obveze iznad iskazane vrijednosti ukupne imovine. Upravni odbor Hrvatskog fonda za privatizaciju je, prije otvaranja postupka prestečajne nagodbe, sedam puta bezuspješno objavljivao javni poziv za prikupljanje ponuda za kupnju dionica. Isto tako, potpuno su netočne tvrdnje suda u pogledu ratne štete jer dužnik ne vodi postupke radi naplate ratne štete i protekli su svi rokovi za ostvarivanje tog prava. Iz sveg navedenog proizlazi da je sud u ovoj pravnoj stvari pristupio kao da se radi o prodaji nekretnina dužnika, a ne o sanaciji trgovačkog društva u postupku predstečajne nagodbe, pri čemu sud nije imao u vidu načelo slobode ugovaranja odnosno dispoziciju vjerovnika utvrđenu u postupku pred FINOM. Niti jedna zakonska odredba ZFPPN-a ne dopušta sudu ocjenu opravdanosti cilja ovog postupka predstečajne nagodbe. Sud je propustio odredbe ZFPPN-a razmotriti kroz svrhu samog zakona propisanu odredbom čl. 20. ZFPPN-a kojom je određeno da je svrha postupka predstečajne nagodbe omogućiti vjerovnicima povoljnije namirenje od onog kakvo bi imali u slučaju namirenja u stečaju, pri čemu zaklučak suda da bi se vjerovnici povoljnije namirili u stečajnom postupku nije obrazložen.

Žalba je osnovana.

Rješenje je ispitano na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. ZPP-a, u vezi s odredbom čl. 66. st. 14. Zakona o finansijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 108/12 i 144/12; dalje: ZFPPN), u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane odredbom čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava. Ocjena je ovog suda da je ono zahvaćeno svim žalbenim razlozima propisanim čl. 353. st. 1. t. 1. do 3. ZPP-a. Zbog pogrešnog pravnog shvaćanja o postupanju prvostupanjskog suda u postupku sklapanja predstečajne nagodbe i s tim u vezi pojedinih odredaba ZFPPN-a, prvostupanjski je sud propustio dati razloge o odlučnim činjenicama jesu li ispunjene pretpostavke za sklapanje predstečajne nagodbe te je činjenično stanje nepotpuno utvrdio.

Naime, odredbom čl. 66. st. 8., 9. i 10. ZFPPN-a propisane su pretpostavke i postupak odobravanja predstečajne nagodbe. U postupku pred sudom u ovom predmetu na odgovarajući se način primjenjuju pravila parničnog postupka. Uzveši u obzir da je postupak predstečajne nagodbe nad dužnikom otvoren rješenjem FINE od 8. travnja 2013., Klasa: UP-I/110/07/12-01/825., Ur.br.: 04-06-13-825-7, sud je pravilno utvrdio da se u ovom postupku primjenjuju odredbe ZFPPN-a objavljene u „Narodne novine“ broj 108/12. i Uredbi o izmjenama i dopunama ZFPPN-a „Narodne novine“ broj 144/12 jer je odredbom čl. 57., Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o finansijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 81/13, od 29. lipnja 2013., dalje: ZIDZFPPN), koji je stupio na snagu 30. lipnja 2013., propisano da će se postupci predstečajne nagodbe otvoreni prije stupanja na snagu toga Zakona dovršit po odredbama Zakona o finansijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi koji je bio na snazi na dan njihova otvaranja.

Osnovano žalitelji navode da je pobijano rješenje zahvaćeno bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji se odnose na ispunjenje pretpostavki za sklapanje predstečajne nagodbe. Zbog toga nije moguće ispitati pravilnost primjene odredbe čl. 66. ZFPPN-a.

Prema odredbi čl. 66. st. 3. ZFPPN-a, uz prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe dužnik je dužan dostaviti: 1. izvješće o finansijskom stanju i poslovanju dužnika, 2. revizorsko izvješće u kojem je ovlašteni revizor dao mišljenje, 3. plan finansijskog restrukturiranja ili izmijenjeni plan finansijskog restrukturiranja, 4. sadržaj prihvaćenog plana finansijskog restrukturiranja (utvrđeni postotak u kojem se isplaćuju vjerovnici i rokovi plaćanja), 5. popis vjerovnika čije tražbine nisu osporene s naznakom utvrđenih i smanjenih iznosa njihovih tražbina, 6. popis osporenih tražbina i njihovih iznosa, 7. ovjereni zapisnik o provedenom glasovanju s prilozima (formatizirani obrasci u originalu), 8. popis jamaca s naznakom njihove solidarne odgovornosti svim vjerovnicima dužnika ako je u postupku predstečajne nagodbe dano jamstvo.

Sud može odbaciti prijedlog dužnika za sklapanje predstečajne nagodbe ako dužnik uz prijedlog ne dostavi isprave prema odredbi čl. 66. st. 2. ZFPPN-a, niti ih dostavi nakon što ga sud na to pozove.

Ne može se ispitati je li sadržaj prijedloga predstečajne nagodbe u cijelosti istovjetan sadržaju prihvaćenog plana finansijskog restrukturiranja kako je propisano odredbom čl. 66. st. 9. ZFPPN-a. Prethodno pitanje za postupanje suda odnosno sklapanje predstečajne nagodbe je rješenje nadležnog tijela kojim se utvrđuje da je potrebna većina vjerovnika glasovala za prihvatanje plana finansijskog restrukturiranja i da je postupak proveden u skladu s odredbama ZFPPN-a. To prethodno pitanje prvostupanjski sud ne može sam rješavati, a u obrazloženju se i navodi da sud nije ovlašten ocjenjivati je li u postupku priznavanja tražbina došlo do povreda zakonitosti.

Prvostupanjski sud u obrazloženju navodi da je postupku pred FINOM došlo do nedopuštenih raspolažanja jer će „strateški partner postati većinski dioničar u dužnika i on bi sam imao sedam puta više dionica u temeljnem kapitalu dužnika nego svi dosadašnji dioničari“. Navedene tvrdnje proturječe shvaćanju prvostupanjskog suda da nije ovlašten ocjenjivati je li u postupku utvrđivanja tražbina dužnikovih vjerovnika došlo do nezakonitosti. Sud ne može drugačije odlučiti o priznavanju tražbina jer mu takva ovlast nije dana odredbama ZFPPN-a. Vjerovnicima dužnika pa tako i vjerovniku Republici Hrvatskoj, za koju sud utvrđuje da je „najviše oštećena“, prema odredbama tog zakona dana je mogućnost ostvarivanja zaštite podnošenjem žalbe protiv rješenja FINE iz čl. 60. ZFPPN-a odnosno pokretanja upravnog spora. Stoga izneseni razlozi odbijanja odobrenja predstečajne nagodbe ne predstavljaju nedopuštena raspolažanja zbog kojih nije moguće pred sudom zaključiti sudska nagodbu. Nedopuštena raspolažanja zbog kojih sud ne bi dopustio nagodbu ne mogu se odnositi na postupak pred FINOM koji je proveden prema pravilima upravnog postupka u kojem su tražbine vjerovnika utvrđene i odgovarajućom većinom glasova donesen plan finansijskog restrukturiranja.

Da bi se radilo o nedopuštenim raspolažanjima, dakle raspolažanjima stranaka koja su u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala, bilo bi potrebno konkretno utvrditi je li u postupku koji je prethodio došlo do takvih povreda. Nejasno je zapravo smatra li prvostupanjski sud da je došlo do takvih povreda osim što nalazi da će „strateški partner postati vlasnikom vrijedne imovine“. S obzirom na to da prvostupanjski sud nije ovlašten ispitivati je li u postupku utvrđivanja tražbina donošenja plana finansijskog restrukturiranja

došlo do nekih nedopuštenih raspolaganja jer se radi o prethodnom pitanju o kojem je odluku donio nadležni organ, čini se da bi ispitivanje o nedopuštenim raspolaganjima koja sprečavaju zaključenje nagodbe moglo odnositi na razdoblje nakon toga i sami postupak sklapanja predstečajne nagodbe u užem smislu. Stoga su razlozi odbijanja prijedloga za sklapanje predstečajne nagodbe neosnovani jer sud smatra da su nedopuštena raspolaganja nastala u postupku pred FINOM, što je u ostalom i navedeno u obrazloženju pobijanog rješenja.

Slijedom navedenog, valjalo je uvažiti žalbu i predmet vratiti na ponovan postupak prema odredbi čl. 380. t. 3. ZPP-a.

U ponovnom postupku prvostupanjski će sud utvrditi jesu li ispunjene pretpostavke za sklapanje predstečajne nagodbe u skladu s odredbama Zakona o finansijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi koje se primjenjuju u konkretnom predmetu te provesti postupak u skladu s odredbom čl. 66. ZFPPN-a. Ako ocijeni da te pretpostavke nisu ispunjene prvo će poduzeti radnje na ispravku i dopuni prijedloga za sklapanje nagodbe ako je to moguće. Ako ocijeni da nije moguće dopustiti sklapanje nagodbe, donijet će rješenje u skladu s odredbom čl. 321. st. 4. ZPP-a i u obrazloženju navesti sve što je propisano odredbom čl. 338. st. 4. ZPP-a.

U Zagrebu 19. svibnja 2014.

